

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดภาษีการเดินทางออกนอก

ราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๖”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ผู้เดินทาง” หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยและคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มิถินที่อยู่ในราชอาณาจักรซึ่งเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ภาษีตามพระราชกำหนดนี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้ส่วนราชการหรือบุคคลอื่นเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพากรก็ได้

มาตรา ๕ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะได้เพื่อทำการตรวจ ค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร ในการนี้ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งบุคคลที่อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้นให้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นได้

การปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้ถูกตรวจ ค้น ยึด หรืออายัด เว้นแต่การตรวจ ค้น ยึด หรืออายัด ในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิงอธิบดีจะออกคำสั่งให้ตรวจ ค้น ยึด หรืออายัดในเวลาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๖ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสือที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วยเหตุใด ๆ ให้ส่งโดยวิธีปิดหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่น ณ ที่เห็นได้ง่ายที่ประตูบ้าน สำนักงานภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับ หรือจะส่งโดยวิธีย่อข้อความในหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นนั้นลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นนั้นแล้ว

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดแบบแสดงรายการและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและเสียภาษี

มาตรา ๘ ผู้เดินทางมีหน้าที่เสียภาษีทุกครั้งที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินครั้งละห้าพันบาท

การเสียภาษีตามวรรคหนึ่งให้ผู้เดินทางเสียภาษีก่อนเดินทางออกนอกราชอาณาจักรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ผู้เดินทางดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นภาษี

(๑) ผู้มีหน้าที่ทำการเกี่ยวกับการประกอบกิจการขนส่งซึ่งโดยลักษณะหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องเสียค่าโดยสาร และเดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยหน้าที่การงานของผู้ประกอบกิจการขนส่งซึ่งตนมีหน้าที่

(๒) ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยใช้ใบอนุญาตผ่านแดน

(๓) ผู้เดินทางตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีมิได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนภาษีต่ออธิบดีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ชำระภาษี

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้ผู้ใดเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ผู้นั้นจะได้แสดงหลักฐานการรับชำระภาษีหรือเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้เสียภาษีตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) ออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือพยานมาให้ถ้อยคำ

(๒) ออกคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือพยานตอบคำถามเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารอันควรแก่กรณีมาตรวจสอบได้สวน

ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่ผู้รับหมายเรียกหรือคำสั่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหมายเรียกหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๓ แล้ว และมีภาษีที่ต้องเสียให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม โดยแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง ถ้าไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มเป็นภาษีค้าง และให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับวิธีการเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้างมาใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอาจอุทธรณ์การเรียกเก็บตามมาตรา ๑๔ ต่ออธิบดีได้ เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งตามมาตรา ๑๓

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ การเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๑๔ ให้กระทำได้ภายในห้าปีนับแต่วันที่ผู้เดินทางมิได้เสียภาษีตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้เดินทางมิได้เสียภาษีตามมาตรา ๘ หรือบุคคลที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔ ไม่นำส่งภาษีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

(๑) ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของภาษี

(๒) ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของภาษีที่ต้องเสีย โดยไม่รวมเบี้ยปรับตาม (๑)

การคำนวณเงินเพิ่มตาม (๒) ให้เริ่มนับแต่วันที่ต้องเสียภาษีหรือนำส่งภาษีตามมาตรา ๘ เงินเพิ่มดังกล่าวมิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

มาตรา ๑๘ เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใด
(๑) ไม่อำนวยความสะดวก ขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕
(๒) ไม่ชำระภาษีตามมาตรา ๘ หรือในกรณีเป็นบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔ ไม่ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๓

(๓) โดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าอธิบดีเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ก็ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นต้องป้องกันมิให้มีการนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักรเกินสมควร เพื่อรักษาดุลการชำระเงินของประเทศ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๖^๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา